

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΑ-ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Βουλευτής Ν. Ηλείας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Αθήνα, 25 Σεπτεμβρίου 2012

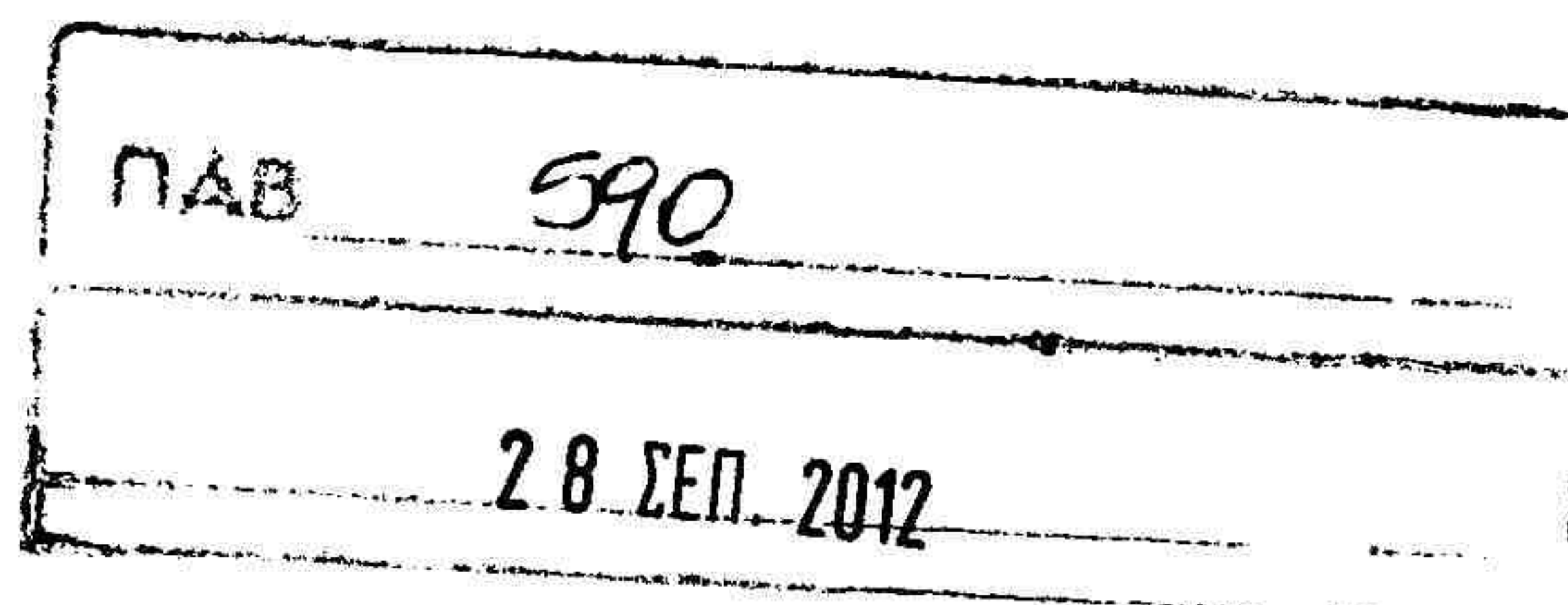
ΠΡΟΣ
τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Κύριε Υπουργέ,

Σας καταθέτω ανοικτή επιστολή του πολύτεκνου συνταξιούχου δασκάλου κ. Ηλία Τζανέτου σχετικά με τη φορολόγηση ημιτελούς ακινήτου με βάση το τεκμαρτό εισόδημα.

Η αναφέρουσα Βουλευτής

Διονυσία-Θεοδώρα Αυγερινοπούλου
Βουλευτής Ν. Ηλείας

Προς

Το ελληνικό κοινοβούλιο

Εξοχότατε, Πρωθυπουργέ!

Κυρίες και Κύριοι Υπουργοί και Βουλευτές

Από το 1967 άρχισα να φτιάχνω ένα σπίτι να στεγαστώ μαζί με τη γυναίκα μου και τα παιδιά μας, που αρχίσαμε να αποκτάμε από το 1963 και μετά και δεν χωρούσαμε και στο πατρικό. Ήκουν δάβαλος στο χωριό μας και η γυναίκα μου οικοκυρά η πιο εύστοχα μητέρα, αφού για μια δεκαπενταετία συνέχισα είχε κωρά, πιστεύοντας ότι προσφέρω, αματώνοντας την Πατρίδα, μεγαλώσαμε 9 παιδιά. Έτσι προέκυψε η ανάγκη δόμησης μεγάλης επιφάνειας. Μα δε υπήρχε δυνατότητα οικονομική και αποφάσισα το πρόβλημα να λύσω με σταδιακή κατασκευή.

Το 1967 διαμόρφωσα το οικοπέδο και κατασκεύασα τα θεμέλια και το δάπεδο. Το 1968 κτιστήκανε οι τοίχοι με πέτρα — με τσιμεντοκολόνες έβγαίνε πιο μεγάλο κόστος — και κατάσκευάστηκε η πρώτη πλοκά. Το 1969 προστέθηκαν τα κουφώματα (πορτοπαράθυρα). Τα παράθυρα γιγνήσαν ξύλινα και οι πόρτες σιδερένιες. Το ίδιο έτος (1969), με ασθάτιστους οικόματους τοίχους, κατοικήσαμε με χαρά το καινούριο μας το σπίτι.

Μεγάλωνε ο αριθμός των παιδιών, μεγάλωνε και η ηλικία τους και μεγάλωναν μαζί τα έξοδα και οι υποχρεώσεις. Μόλις μετά 25 χρόνια μπόρεσα και προχώρησα στην κατασκευή δεύτερου ορόφου. Και προχωρούσα πάλι σταδιακά, μετά μακρά χρονικά διαστήματα, γιατί οι άλλες ανάγκες — διατροφή, ενδύσεις, σπουδών κ.λπ. — δεν επιδέχονταν αναβολή. Δάνειο ποτέ δεν πήρα. Δε ζόλησα ποτέ να πάρω. Δεν ήθελα ποτέ μου να χρωστάω και τρώμαζα στη σκέψη μην αφήσω χρεωμένα τα παιδιά μας. Ακόφει και αν αγανακτούσα που τα χρεώναν και τα χρεώνουν άλλοι.

Έτσι προχωρώντας σταδιακά έκανα τις τελευταίες εργασίες το 2008, χωρίς να τελειώσουν όλες οι εργασίες στην κατασκευή αφού δεν υπάρχει δυνατότητα οικονομική και χωρίς να γίνεται κάποια συντήρηση σε ότι πρωτύτερα έχει κατασκευασθεί.

Βεράντες, στηθαία, κολόνες (βεραντιών), σκάλες, παραμένουν ασθάτιστα και έτσι θα παραμένουν πάντα. Οι σόφρες, φθειραχμένοι από το 1970 οι πρώτοι και το 1987 οι δεύτεροι, ήδη φθαρμένοι, καυρισμένοι, δεν ελατοχρωματίστηκαν ποτέ ούτε και θα ελατοχρωματισθούν. Τα ξύλινα κασώματα έχουν ζεθέψει και τεινούν να μην αμυμπούνε και τους τοίχους, και όσο θα περνάν τα χρόνια θα χειροτερεύουν.

Παρ' όλα αυτά μας εξυπηρετεί στα βασικά από το σπίτι.
Την πολυτέλεια δεν τη φτιάχνουμε κι ούτε για αυτό μας ενδιαφέρει.
Τα τρία απ' τα παιδιά μου - η γυναίκα μου πέθανε το 2000 -
έχουν δικό τους σπίτι και το 'χουν με δάνειο χρεωμένο.
Τα άλλα έξι δεν έχουν δικό τους σπίτι και εγώ έχω, σε
όλα δεν έχουν δουλειά. Είναι εποχές που το σπίτι αυτό ει-
χάζει πάνω από 20 άτομα.

Αυτή είναι η πραγματικότητα για χιλιάδες οικογένειες με
«δοκιμμένες επιφάνειες», καθώς την περιέγραφα πιο πάνω.

Για μένα - ίσως αυτό συμβαίνει και για χιλιάδες άλλους - το
δόγμα μου είναι επακριβώς γνωστό και όχι τεκμαίρειται.

Η υποψία του «σοφού» του νομοθέτη (που την υιοθέτησατε και
φημίσατε) ότι στα πολλά τα τετραγωνικά «δοκιμημένη επιφάνεια»
κρύβονται πολλά λεπτά θυμιά την παροιμία: «Βλάχο βλέπεις το
βαστάει. Όμως υπάρχει και μια άλλη: «στη μικρή λούφα κοίτα
μεγάλος λαχός».

Επανέρχομαι και τονίζω την αλήθεια των πραγματικών πο-
σών αυτή: Δεν έχουμε κρυφά λεφτά. Δεν ζοδεύουμε για
τις ματοκιβώτες που το πήρατε ως δόσιμο, κρινοντας ίσως εξ-
ων τα αλλότρια και εννοοθετήσατε άδικο και εξοντωτικό φο-
λογικό. Δεν έχω ματαθέσεις. Δεν έχω στο σπίτι μου φεντό
και χρηματοκιβώτια. Ας έχω το τεράστιο σπίτι - που το ζ-
αξα και μένει ατελείωτο όπως περιέγραφα πιο πάνω - και κα-
παιδιά. Δε βγάζω χρήματα που υποθέτετε και τεκμαίρειται
Δεν ζοδεύουμε το ίδιο όλοι για σπίτια και παιδιά. Κα-
νας μας ζοδεύει, «σαπανά», με τις δυνατότητες ανάλογα
Τα σπίτια των φτωχών έχουν όμοια με τις βίλες, μόνο τι
τετραγωνικά. Των πλουσίων οι ανάγκες και πολλές μικροδ-
είναι και άμεσα να ικανοποιούνται. Των φτωχών όμως αναγκ-
στικά είναι λίγες και μερικές (με τη στήλη σχετικής περιμ-
νε υπομονετικά και θα περιμένουμε παντοζινα, όπως και το
τι το δικό μου, με τα πολλά τα τετραγωνικά που «σαπανά» τε-
μαρτές δεν κάνει. Δεν υπάρχουν έσοδα κρυφά.

Αυτόχως του νομοθέτη το «σοφό» μυαλό ωραιο με νέμα,
ευφραδε η βουλή, τα πολλά τα τετραγωνικά να ανεβαίνουν
ύψη δυσδιάφορα, το εισόδημα το «τεμαρτό»
Μα ο πλούτος δεν υπάρχει σε όλα τα μεγάλα σπίτια, όπως και
πολλά μαλλιά δε βρίσκεις ούτε και πολύ μυαλό σε όλα τα τε-
να κεφάλια.

Η ένταξη μικραίνει το, - αυθαίρετα στο μέμα σταριχμέ
τεκμαρτό ανεβαίνει και του φορολογούμενου από γνήσιου
είναι πασίγνωστο ότι τα πολλά λεφτά είναι στα ταριευτή
στα χρηματοκιβώτια στις τράπεζες εκωτερικού και εξωτερικού. Ε-
καταλήγουν όλα «μαύρα» και «τεκμαρτά», και ασφαλή να ει-
και παραχωχικά. Και εγώ δεν πληρώνουν κατ'ευθείαν στα τα-
αυτά και επενδύονται αρχικά σε μαφάκια και σε σπίτια, αλλά

πόρτο κλπ, - και αχνωτά δεν είναι φυσικά - παλι τα χενηματα τους (ενόμια, κέρση κλπ) στα ίδια τα μελα μπαίνουν να έχουν σιγουριά.

Είναι να θαυμάζει κανείς πόσο προνοητικά ψηφίστηκε ο νόμος για τα προσωπικά τα δεδωμένα, για να προστατεύει, ελπών την ιδιωτική ζωή! Αποκρύβαν πως τους μάνα να προσάξουνε τη διαφθορά τη ρεμούλα και την αρπαγή να σιγουρεύουν τα κλεμένα σε κρυφά ασφαλή.

Στ' αλήθεια δεν το ξέρετε που είναι τα λεφτά και ψάχνετε στα κούρτα, επινοώντας ψεύτικα τεκμαρτά να μας αποπροσανατολίζετε και να μας βασανίζετε, ασπίδα εξουσιαστικά; Έχετε κάνει λάθος είτε από ευχεπρία - δε διαβάξετε τους νόμους που ψηφίζετε - είτε από αδιαφορία για το δίκιο - ετοιχάμενοι στην κομματική γραμμή - είτε από άγνοια της Πατρίδας που ζούμε όλοι πλοίοι και φτωχοί.

Όποιο από τα πιο πάνω κι αν ισχύει, κείνατε εσύ τους ιερούς ξεσαστές και σ' ελαστικές τους και μας έχετε φέρει σε χειρότερη από του Γαλιλαίου θέση χωρίς ποτέ σε τίποτα να φτάσουμε άλλοι! Άλλοι εξολέσταροι, αιουλάγια! - το χρέος στην Πατρίδα μας ε-θάνανε φυσικά.

Εχω χάσει την ηρωία μου - βασανίζεσαι ψυχικά γιατί συκοφαντεύμαι, καταχράμαι γενεκά και τιμωρούμαι άδικο και εξουσιαστικά με επόνους πως έφυγα από τις για να μην πεθάνουνε τα στεφάνια της δομημένης, επιθανείας, Μην επιμένετε δίκια σαν τον κρέοντα, αλαζονικά, σε νόμους πιο άδικους από ευείους.

Μη συνεχίζετε άλλο το ίδιο το βελί, θάξεντας και αυξάνοντας εξουσιαστικά τεκμήρια και προσάξουνε στη συνέτα ποσα σαν τον πονηρό σοκιάτορα που έφρανε τη φαλίτα στους πελάτες κόνοντας έτσι το λογαριασμό: τρεις το λάκι τρεις το ζίζι και έτσι το ζιόλαδο...

Λένε πως η ελπίδα πεθαίνει τελευταία! Έτσι θα είναι γιατί και θα έμεινε μένει αυθαίρετα ζωντανή. Μα αν η κέψη που μας θάψει, πως μπορεί αυτός ο νόμος να ψηφιστεί από άγνοια, είντομα θα φανεί. Και εεις έχετε και την υποχρέωση και τη δυνατότητα ώστε ο νόμος μας ο νόμος σας να διερωθεί.

12 Αυγούστου 2012
Ηλίας Τζανέτος
Τηλ. σταθ. 2625032671
κιν. 6974051689